

# Aan het strand stil en verlaten

Tom Peters

Jan Vogel

arr.: Tom Overtoom

♩ = 170

C G<sup>7</sup>

1. Aan het strand, stil en ver-la-ten, bij het klim-men van de maan,  
2. Dobb'rend op de woeste ba-ren zeil - de't sloopje eenzaam voort.  
3. Aan het strand, stil en ver-la-ten, Ziet men daar een meis-je staan

13

C

ziet men daar een aardig paar - tje zeer van wee-moed aan-ge - daan.  
Maar op-eens, wat er ge-beur - de, een ont-plof-fing werd ge - hoord,  
die al tu-renden al smachtend wacht de komst van ha-ren man.

25

F

'Lief-ste ik moet je gaan ver-la - ten, morgen ga ik weer naar zee.  
't schip verging al in de diep - te. Angstig keek hij om zich heen.  
Hij — zou immers we - der - ke - ren. Hij be - loof - de mij toch trouw,

37

C D G

En dan trouw ik als ik thuis-kom hier op Hol-lands stil - le ree.'  
Nergens kon hij redding vin - den. gro - te god, waar moet dat heen.  
En dan krijgt ze zo'n ver-lan - gen, Wordt ik toch zijn lie - ve vrouw.

49

C F G C

Maar zij sprak: 'ach lief-ste mij - ne, spreek zo ver niet in het verschiet,  
Wijl hij wor - stelt met de ba - ren en de dood voor o - gen ziet,  
Maar hij keer - de nimmer we - der want de dood waart om\_ ons heen.

62

A Dm C D G C

want de zee is vol met mij - nen en die din - gen zie je niet.'\_  
smeekt hij, God heb toch er - bar - men, 'k heb haar lief, vergeet dat niet.\_  
En zij keer - de telkens we - der aan het strand stil en al - leen.\_